

Universitätsbibliothek Wuppertal

**PLVTARCHI||CHAERONENSIS,|| SVMMI PHILOSOPHI|| &
Historici,|| VITAE PARALLELAE,|| seu Comparatæ,||**

Cui subiecti sunt Indices tres ... ad commodum lectoris summa diligentia
confecti

Plutarchus

Francoforti ad Mœnum, 1592

De mensibus Atticis, ad annotationes appendix

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-360

G. XYLANDRI AVGUSTANI
DE MENSIBVS ATTICIS, AD ANNOTATIONES SVAS APPENDIX.

PLURA opinione mea, Lector candide, annotavi: haud scio an pauciora aliorum vel expectatione, vel desiderio. Lubens omisi permulta, quæ ad hoc Opus exhortandum videbantur plurimum allatura momenti: ut Genealogias regum quorūdam, ac principum virorum (quas statueram per occasionem veluti emblemātū loco intexere) ut locorum descriptiones aliquot, ut philosophicarum non nullarum quæstionum explicaciones, ut eorum quæ eadem de re diuersi autores scriperunt inter se comparationes, ut multorum errorum refutationes, multorum nō recte scriptorum emendationes, ac quædam id genus alia.

Verum hæc ipse quidem hic spacijs exclusus inquis

Pratereo: atq; alijs mīhi fors memoranda relingo.

quippe & Annotationum maius est factum, q̄ initio putaueram, Opus, vtcunq; omnia me contrahente: & mole labris, varijsq; curis & negotijs defatigato ignoscēt, qui non sunt ingratii: neq; tam prēterita à nobis multa c̄grē ferent, q̄ ea quæ diximus non adeò pauca boni cōsulēt. Memini me initio ferè Operis pollicitum, me nonnihil de Græcorum, Atticorum inquā, apud quos fuit Ἑλλάδ-Ἑλλὰs, mensib. cōmentaturum hoc loco. id nunc promissum, qua debeo & possum fide repræsentabo. Non est autē mei instituti, rem ipsam pertractare, quod & operosum & odiosum fore scio, & aliò pertinet: sed ὁδὸν ἀρετὴν tantū, quædā admonere diligentem lectorem. Etenim qui prius Plutarchi hęc parallela Latino sermone descriperunt, Lapus, Guarinus, alijque, dum Atticorum mensium nominib. Romana aptare conantur, neq; inter se aut cum alijs, neq; secum adeò singuli conueniunt, quod qui mihi non credit, facile, si Græca cum Latinis conferre velit, verum esse deprehendet. Ego qui rē plurimum habere controversiæ, minimēque explicatus faciles scirē, id sum secutus, quod & tutissimum erat, & (nisi fallor) rectissi-

rectissimum. Reliqui ipsa Græca mensū nomina, ita ut lector in iis vertendis & ad Romanum morem exprimendis, eum sequi potissimum interpretem atque autorem posset quem vellet. Quo siebat, vt neque ego interponere sententiam in re apud doctos cōtrouersa opus haberem: & lector nullo negotio, quid scripsisset Plutarchus, videret. Ne aut vel contempnisse aliorum coniecturas, vel ob inertiam supercedisse labore eorum nominum verrēdorum viderer: hīc vtcunque Lectori satisfaciā, & cūm de ipsis mensū no-
to minibus, tum de eorū etiam partibus dicam aliquid. quod omne tantum ad explicanda Plutarchi dicta, vnum hoc lo-
co nostrum scopum, referetur. Ac quia pleriq; Gazæ (cuius aureolus extat de Mensib; liber, Græcè ab eo scriptus sen-
tentiam, vt hominis doctissimi & accurissimæ diligentie,
15 sequitur: priusquam de singulis dicam, omnes ordine vul-
gato recensebo, comparatis inter se ex eius autoris opinio-
nē nominibus.

	Ianuarius.	Γαυνλιῶν.
20	Februarius.	Ελασηολιῶν.
	Martius.	Μενυχιῶν.
	Aprilis.	Θαργηλιῶν.
	Maius.	Σπιροφοειῶν.
25	Iunius.	Εὐθομειῶν.
	Iulius.	Μεταγείνιων.
	Augustus.	Βονδρομιῶν.
	September.	Μαιμακηιῶν.
30	October.	Πυανεψιῶν.
	Nouember.	Ανθεσηιῶν.
	December.	Ποσεδειῶν.

Ταυνλιῶν ergo Ianuarius est Gazæ. Iam illud pri-
mō omnium satis est verbo attigisse, quod extra omnē con-
35 trouersam est positum: tametsi & Romani & Græci suos
meases à nouilunio seu coniunctione ☽ & ☽ auspicare-
tur, tamen inter se iis minimè conuenisse, vt ne si constaret
quidem de ordine omnium vtrinq; tamen præcisè inter se
cōponi comparariq; possent. In causa fuisse cūm aīa, tum
Astronomicarum rationum ignorationem atq; incertitu-

dinem liquet: quam intercalādi etiam importunitate haud
raro aucta apparet. verū hęc alid pertinet. Sanę in Romu-
lo Plut. (nā cum potissimū sui ipsius verbis explicanda pu-
to) affirmat, nihil cōuenire inter Græcorū & Romanorum
nouilunia; ubi Romę natalē, qui in ipsū 30. mensis diē inci-
derit, celebrari a Romanis A.D. XI. Kal. Maij ostendit. Atque
idē in Aristida, de Plataicę pugnę die loquē fatetur, quan-
quā suo tēpore accusatius cœlestiū corporū motus luppen-
tarentur, tamen alios aliter mēses inchoare luos. Gamelio-
nis in hoc Opere nusquā meminit (quod recordari possim) 10
Plut. itaq; non opus habeo de eo multa afferre. Suidas, ne-
scio quo autore, Ianuatiū hunc interpretatur. $\gamma\mu\sigma$ nu-
ptias significat. Nuptiis aut̄ præfesse creditū fuit Iunonē, id
quod epitheta eius varia apud Græcos & Latinos (quæ huc
congerere nolo: & maxima eorū pars apud Gyraldū de Diis 15
gentiū legi potest) demonstrant. Inter alia, etiā $\gamma\mu\pi\lambda\alpha$ à
nuptiis dicta est, quib; eam præfesse Cecrops Athenis docuit,
coliq; eo nomine: & mensē, quo ei sacrificaretur, Gamelio-
nē appellari voluit. Euflat. in in σ. Iliad. Varinus, alij. Febr.
 $\xi\lambda\alpha\varphi\iota\sigma\iota\sigma\sigma$ ex autoritate Gazę creditur. $\xi\lambda\alpha\varphi\sigma$ ceruu-
s est, $\beta\omega\lambda\dot{\iota}\kappa\tau\dot{\iota}\sigma$ vel coniectus. Cæterū apud Homerū quoq;
 $\xi\lambda\alpha\varphi\iota\sigma\iota\sigma\sigma$ pro venatore dicitur, species pro genere. 20

$\omega\pi\pi\epsilon\pi\lambda\sigma\pi\pi\sigma\sigma$

$\omega\pi\pi\epsilon\pi\lambda\sigma\pi\pi\sigma\sigma$

Iliad 18. Elaphobolis sacrificia, in venaticis Dianę honorē
peragi solita referunt Graci grāmatici: quo tēpore, nō in-
uenito. Laudo aut̄ Gazę solertiā, qui hybernū esse mensē,
& quidē Gamelione posteriorē, priorem Munychione de-
monstravit. Ne huius quidē meminit hoc in opere Plutar-
chus. Sequitur $\mu\alpha\omega\pi\chi\iota\sigma$, Martio adsignatus mēsis. Hunc
in Thesēo Plutarchi Ianuariū vertit Lapus, vt & Donatus
Acciaiolus in Demetrio: Guarinus in Lysandro Martiū: in
Phocionis extremo Lapus Græcum reliquerat nomen, idq; 35
rectius. Munychia pars est Athenarum maritima, satis cele-
brata in historiis: describitur etiā à Strabone lib. 9. Idē Mu-
nychia Dianę meminit, quæ Pygele (vrbs est Ionica, non
procul Epheso) coleretur. Fuisse eam cultā Athenis, & ni-
mirū à loco id nominis, aut contrā sortitā, patet ex Atticis
Pausa.

Pausaniae, & iis quæ sunt apud Gyraldū collecta ex Græcis cōmentariis, esse aut̄ Marciū, aut ei proximè tēpōdere, & quinoctij etiā ratione demōstrauit Gaza. Et quidē Varinus Camers in præclaro Lexico suo annotauit: περναχιώγ, ὁ θέ-
 τος μήν των ἀθηναίων ὅτῳ καλεῖται, &c. Munychion decimus Atheniensib. mensis vocatur. Est aut̄ Marcius, decimus à Iunio: à quo incepisse ordinē (quippe à solstitio aestiuo) mensū, ipsumq; adeò annū, perspicue docuit Theodorus. Existimo aut̄ hoc Varinum ex Suidā (vt pleraq;) aut̄ ^{Suidae lo-} vtrumq; eodē ex libro descripsisse. nam quod apud Suidam ^{ex castiga-} ^{tur.}
 Λεύτερος legitur, nō θέτεται, librarij est (vt permulta alia)
 mendum. proximus est Aprilis, cui respondeat Θάργηλιον.
 Hunc in Timoleōte Maiū Tudertinus: Donaui in Deme-
 trio (nā in Alcibiade omiserat) Martiū trāstulit. Sacrū fuisse
 Apollini & Diana, vt pote natalē eorū, ac tum lustrari Athe-
 nas cōsueuisse, & Thargelia celebrata, quib. fastis primiū
 eorū fructuū quos iam terra à sole iterū elato calefacta (nā
 θέτεται calorē, γῆ terram significat; quæ videatur noctis ori-
 go fuisse) ediderit, consecrarentur in olla concocta, quæ
 Θάργηλος dicatur: hæc inquā, & multa alia apud Laertiū
 in Socrate, Suidā, Helychiū, Varinū & alios sunt in p̄ym-
 ptu. Scribit Plutarch in Camillo, vbi de diēb. nefastiis dispu-
 tat, Troiam captam fuisse circa 24. diem Thargelionis: at-
 torēq; huius historiæ laudat Ephorum, Callisthenem, Da-
 masten, Phylarchum, Adscribam etiā Dionysij Halicarnas-
 sei verba, sed Latinè, eandē rem continentia: Troia, inquit,
 capta est sub finem aestatis, septendecim diebus ante solsti-
 tium aestiuum, vigesimateria die mensis Thargelionis, vt
 quidem Atheniensis tēpus solent suppūtare. Restabant ad-
 30. post solstitium dies ad explendum istum annum.
 Ergo harum 37. dierū spacio, quæ a capta Troia usq; ad an-
 ni finem effluxerunt, existimo Achæos & res urbaneas trans-
 egisse, & legatos eorū qui defecerant accepisse (ἐπδέξαδυ
 lego, non ἐπδέξασθ) & fœdus cum iis icisse. In sequenti
 anno, &c. Torsit hic Dionysij locus Gazam haud leuiter.
 accepit enim hęc verba ita, vt qui ab eo, aut Ephoro potius,
 vnde hoc sit mutuatus, Hecatobæoni mensi solstitiali pro-
 ximè antecedere Thargelionem (quasi dicitur Aprilē) Iu-

Dionysij
locus excus
sus.

nio omisso qui inter eos est medius Scirophorione, affir-
mari putaret. Itaq; omisso Dionysio, de Ephoro ita dispu-
tat, ut vel eum lapsum incuria pro Scirophorione Tharge-
lionē scripsisse, vel libros ipsius à librario inertisuisse cor-
ruptos iudicet. Quād satisfaciat aliis Gaza, non labore: 5
mihi quidem nequaquam satisfacit. Si quæcunq; non sta-
tim assequimur in bonorum scriptorum libris, ea incuria
corū imputabimus: quid iam non conuelletur, tot sciolorū
examiniib; circumvolitantibus? aut qualis tandem fuisse
existimabitur Ephorus, qui in mensium nomīnibus & ra- 10
tione temporum describenda ita extra se (quod suspicatur
Gaza) abripse patetetur? Nam quod ei ορθά μα in homo-
nymo Iberiæ vocabulo obijicitur, longè alius est falli am-
biguitate, quād labi oscitantia, & in scribendo εν τύτος ἔτι
ἔστι. Ne dicam, fieri potuisse ut Dionysius ex alio scripto- 15
re, ac non ex Ephoro hoc desumplerit, cui hoc modo iniuria
fiat. Denique si tantam negligentiam Ephoro recte ob-
ijicit Gaza, quid Dionysio fiet, qui id nō senserit, sed cecum
cæcus sit secutus? quid Plutarcho: scriptorib. propè τε επι- 20
τῶς nonnunquam accuratis. Nam locus quem ex Plutar-
cho citaui, omnino id quod de libratio queri possemus, a-
molitur: & cum disertè ibi de iis qua barbari mense Thar-
gelione acceperint incōmoda scribitur, tum Ephoro alij
tres testes apponuntur. nisi fortassis & conspirasse in hanc 25
corrumpendam historiam librarios omnes omnium æta-
tum & scriptorum opinabimur, & ίππος ολιμπίδοι esse quod
de illo capto inter alia ibi refert Plutarchus: quorum neu-
trum persuaderi potuisse Gazæ, persuasum habeo. Iam vt
conemur locum Dionysij explicare, mirari satis nequeo, 30
quid in mentem venerit iis, qui ex his verbis colligere vo-
luerunt, Thargelionem Hecatombæoni contiguum indi-
cari. Evidem disertè Dionysius dixit, triginta septem die-
bus ante noui anni initium captam esse Troiam. Quod si
ergo Thargelion (cuius diē xxiiii. ea capta fuisse hic per- 35
hibetur, si Atticam mensium feriem & rationē sequamur)
de his septem tribus: nonne triginta adhuc pro Sciropho-
rione mēse dies restabunt, & annus in sequens à prima He-
catombæonis initium sumet? Hæc est, nisi vehementer
πιλονησεῖν & nodum in scirpo quærere pergamus, apertissi-
ma &

ma & simplicissima Dionysij verborum sententia: & qui-
 dem facilè eam ex tam claris verbis mediocriter attentus
 homo & non ineruditus eruerit. atq; haud scio an omnes,
 quib; haec tenus scrupulū hic locus iniecit, meā opinionem
 5 sint amplexusi, quæ neq; Thargelionem loco mouet, neq;
 Scrophorionē, neq; omnino in vllā incurrit absurditatē
 aut insolentiā. Quod si quos perturbat id, quod septendecim
 ante solsticiū diebus capta Troia dicitur: cogitent non eum
 diē octauū præcipitis seu de crescentis (θύιοντες) Tharge-
 lionisa Dionysio appellari (cūm sit xiii. Scrophorionis;
 squide Kal. Hecatōbæonis in solsticiū cōpeterent) sed indi-
 cari etrōe illius temporis hominū in ordinandis mensib.
 nā ratione anni, non solsticij, dies captae Troiae Attico mo-
 re ab eo dicitur, id quod est, xxii. Thargelionis solsticium
 15 aūt eo anno non in Kalēdas seu pleniluniuī Hecatōbæonis,
 verū in decimū Scrophorionis incidisse monet, quanquā
 non exp̄s̄e, ita tamen ut intelligēti satis sit dictū: eo enim
 pertinet mentio xx. dierum, qui à solsticio ad cōplendum
 annū sequerentur. Hęc ego in medium proponere volui, vt
 20 locum Dionysij doct̄e admodū scriptum, quā explicarem,
 quā tuerer: salto interim eorum honore, qui aliquid verius
 afferent. tametsi non dubito, fore multos eruditos viros,
 quos iste locus haec tenus tortis, qui probaturi sint nostrū
 studiū. Sequitur σκιαροεἰδὲ, qui sit Maius, σκιὰ umbra est:
 25 inde σκιρὸν puto detrac̄tū, vt sit umbraculū: quasi σκιαρὸν:
 A Sciris seu Scrophoriis sacrificiis mēsis nomen habet, qui-
 bus umbraculū ex arce solenī pōp̄ deferebatur, signū m̄q;
 ædificādi dabatur. vt breuis sim, te ad Scholiaſtē Aristophanis
 30 remitto, qui initio ἐκλησιαζεῖσθαι, eiūsq; deinde ver-
 bis Suidas rem totā explanat. Mensēm hunc proximū ante
 Hecatōbæonem fuisse, disert̄e in Agesilaō Plutarchus do-
 cuit, vbi inter fœdus Spartæ exclusis Bœotis xiii. Scropho-
 rionis die iūtū, & cladē quam apud Leuctra quinto die He-
 catōbæonis passi sunt Spartani, dies viginti interuenisse re-
 fert. Gryneus hunc Aprilē, illum Martiū, neutrū rectē tran-
 stulit. ἐκτομβαῖον ergo Iunio cōferatur: nomen à sacrificiis
 majorib; habens. Solsticium æstiuū in hunc incidisse, pri-
 mūmq; Atticō mensiū fuisse, Gaza demonstrauit. De vo-
 cabulo ἐκτόμβαιον alibi quam̄ hic dicere præstat. Lopus in
 Thesēo

Theseo & Maium vertit, & Aprilem: Guarinus in Alexandro, Augustum: quam recte, satis liquet. Plutarchus in Theseo ostendit, Cronion, id est Saturnalem, antiquitus dictum fuisse: Hippodromium Bœotis, Macdonibus Loum: hoc in Alexandro, illud in Camillo indicat. Subiungit huic Gaza *μηλαγχτικήν τατα*: quem nos Quintili siue Iulio conciliemus. Carnum Syracusani, Panemum Bœoti appellabant, ut in Nicia & Camillo Plutarchus refert. Maium Aretinus transluit in Demosthenis vita. Vvolfius Gazam est secutus. Certe Plutarchus hunc videtur Septembri, non Iulio comparasse: nisi si locus in Poplicola de Capitolij dedicatione sit depravatus, quod non video qua sit factum occasione: & verò errasse in hac re, aut deceptum fuisse Plutarchum, non facile crediderim. Idus quidem Septembribus ibi plenilunio Metagitenonis tribuuntur. Metagitnia Apollinis sacra, menem hunc secundum Suidas scripsit. Proximus huic *βοηδρουτίαν*, qui Sextili siue Augusto respondeat. Est autem *βοηδρουεῖν*, cum clamore & festinatione ad auxilia accurrere. hinc sacrum Boedromia, de quibus Plutarchus in Theseo, Suidas, alij. Lapus Iunium vertit in Theseo (qui tamen sui oblitus in Phocione, Nouembrem extulit: nisi id quoque correctori debemus) vt & Guarinus in Alexandro, & Donatus in Demetrio. Hunc quidem mensem Metagitnioni fuisse contiguum, ex Plutarchi Ariista colligitur, vbi de pugna Plataicæ tempore loquitur. Subit huic *μαυραλσιών*, quem a Bœotis Alalcomenium dictum Plutarchus ibidem dicit: & coniici eo ex loco potest, Boedromioni eum successisse Opponitur nostro Septembri *μαυράν* vimpetum dare est. Sed Iouem Mæmaðen, cui sacra tum Mæmaðteria agerentur, videntur non impetuolum tantum ob tempestates, sed & lustralem seu placando apum exponere Græci: quod hic non moror. Quintum hunc Atheniensium iacentem Suidas, & Ianuarium esse annotauit: idemque habet Varinus quorum neutrum cum Gaze opinione conuenit: imò si quintus sit, nullo modo Ianuarius esse possit. Ariistus libro II. de exped. Alex. hoc mense scribit victum ab Alexandro Datium Issica pugna: quam finita æstate, & iam incipiente autumno commissam fuisse, veritatem non videtur alienum. Secundum hanc ponitur quia ad Octobrem nostrum

nostrum quadret πυανεψις: sic dictus à Pyanephis sacris (πυανεψιαν etiam dici ea, Suidas ex Lycurgi oratione quadam docet) quæ tum Apollini siebant coctis quæ πύανηa dixerentur etiam leguminibus, quasi πυανεψια, ut annotauit Eustath. in 22. Iliadis. Sed consulendus est de hac re in Theseo Plutarchus: vnde colligi potest autumnalem mensem fuisse, fragib[us] scilicet terra iam collectis atque conditis ineuntem. Lapus eo nou animaduerso, Iulium vertit: itēmque in Cicerone Aretinus. Plutarchus potrō in lib. de Iside & Osiride docet, hunc mensē, quē Athenienses Pyanepsonem nominant, Bœotorum esse Damatrium, Ægyptiorum Athyr: nimirū circa occasum Pleiadis Cosmicum, id est, autumnalem. Ventum estiam ad Nouembrem;

15 cui à Gaza tribuitur ἀρθεσνειών, nimirū quod cùm singulis aliis suos videretur locos assigilasse, hic vñus de duodecim restans huc cōpeteret, ceteris locis occupatis. Id Gazæ argumentū quām sit validum, non disputō: valeret quidem, si constaret certō, ea omnino mensū nomina duodecim mensib[us], singula singulis quadrare: neque ullum ex mensib[us] fuisse binominē, aliūq[ue] aliquem contrā præteritum. Ego Gazæ sententia in medio relicta, quid alij senserint obiter indicabo. Anthesteria Bacchi in honorem aetata, satis ex Gracis cōmentatoribus manifestum est: ne-

20 que hic de iis dispuo, multo minus de etymo. nam ex eo velle aliquid certi colligere, lubricum est. Reprehēdit enim Gaza Philostratum, quod venum hunc mensē scribens, à floribus (ἀρθέοις, ἀρθεῖν florere est) vocem effictam senserit: & ipse hybernum haud minus commodè inde expōni posse ait, quasi florib[us] priuantē, παρὰ τὸ ἀρθέον, sepevis.

25 Ut facilè intelligi possit, si ἔτυμον debeat pro argumēto ordinandorū mensū recipi, de nullius loco latius nobis constituturum. Suidas, Varinus, & alij, octauum esse mensē Atticū annotauerunt: ita non quidē Nouembet erit, sed Ianuariū sicut scilicet cum Gamelione. Sanè Plutarch. noster (cui vel ipso Gaza teste summa rerū harū peritia accuratissimumq[ue] tribui debet iudicium) in Sylla de Athenis captis scribens, factum id asserit Martius Kalendis; quæ maximè dies nouilunio, id est principio Anthestertonis respondeat.

Cui

Cui adstipulatur Appianus Alexandrinus, æqualis propæ-
ius, & doctus admodum bonusq; scriptor. Is lib. bell. Ciuil. se-
cundo, de cæde C. lulij Cæsaris verba faciens, hæc ad extre-
mū habet: οὐτοις μὲν γάρ καὶ Καρέτελεύθησεν εἰς ἡμέραις
εἴς καλλίστιν εἰδοῖς μαρτίου, ἀνθεσηπώντων μάλιστα μέσου. ¹⁰
Dux postremæ voces in libro impreso desunt, sed legiūtur
in manuscripto Augustanæ bibliothecæ codice. Sic (inquit)
C. Cæsar obiit Idib. Martiis, circa medium nēpe Anthestे-
rionis. Hæc si rectè ab iis dicta sunt, vt quidē cōsentaneum
puto, Nouēbris portò Græcum nomen queramus oportet
aliud. Apud Macrob. quoq; 1. Saturnal. 12. inter vernos men-
ses Anthesterion ponitur, qui sit Aprilis, & à floribus tum se
exerentib. dicatur. Hæc itaq; ita sunt cōtrouersa. Restat ad-
huc vñus scrupulus. Plutarch. in fine Arati, Anthesterionem
cum Dæsiō eundē facit. Idēmq; Alexand. Magnum vita ex-
cessisse sub finē Dæsiō docet. Ergo si rectè vtrunq; (vt nō du-
bito) scriptis Plutarchus: non rectè faciunt, qui ia Iunium
mensem obitū Alexandri coniiciunt, eo q; Suidas δέσιον,
Dæsiū mensem Iuniū exponit. Quod si omnino Macedonū ²⁰
vel Dæsius vel Dæsius est Iunius: malo tamen Plutarchū se-
quī, & Dæsiū Sicyonicus ab eo diuersum putare Postremus
in Gazæ serie est ποσέδεαν, quasi Neptuniū dicerē. Hic Po-
sideon Suidæ Decēber est, veluti & Gaza. Plutar. in Cesare,
cūm quidē solstitium hybernum ei tribuit, Ianuariū inter- ²⁵
pretatur: qua in re nihil ineſt absurdū: cūm olim solstitium
id in finem Decemb. inciderit. Hęc de mensium nominib.
volui paucis cōmemorare nā quæ alia sunt nomina, vt Bu-
catij, Artemisij, Chœac, Thoth, Pharmotī, persequi hoc
loco nō statui H̄aberem & de partib. mensium, & vocabulis ³⁰
Ἐννῆμεα, τρίτη, &c. φθινοῦ, εἰδοῖς, τεχνεῖς καλαν-
δῶν, & aliis que dicerē: nisi cōmidiori ea rēpori seruarem.
Quæ ex diariis regis Plutarchus in fine Alexandri Magni
descripsit, ea ad confirmandū quod Gaza docet de numeris
φθινοῦ mensis non augendis, sed minuendis vsq; ad tri-
gesimam diem, præclarè faciunt. ἐννῆμεα idem in Solo-
ne pulchrit̄e interpretatur: & in Demetrio eius comparatio-
ne instabilitas fortunæ elegantissimis Sophoclis versibus
exprimitur. Cætera diligens lector colliget atq; expendet.

INDEX